

regulere noget som helst. Man har lige i Europarådet accepteret, at Rusland forbliver medlem. Der er ingen sanktioner overhovedet. Der er ikke nogen virkning overhovedet i forhold til det her.

Når nu russerne kan belave sig på, at der ikke er nogen sanktioner, de kan fortsætte, som ingenting var hændt, må østrigerne også have et svar på, hvad der skal til, for at de kan få ophævet de her sanktioner. Er der ikke lighed nogen steder i den internationale verden, når den danske regering iværksætter sanktioner mod andre lande?

Arne Melchior (CD):

Spørgeren gav for lidt siden udtryk for, at regeringen og statsministeren altså skulle være kommet i modstrid med Folketingets flertal.

Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren, om han har oplevet, at han fra et flertal af medlemmer eller fra partier repræsenterende et flertal af medlemmer i dette Ting er blevet opfordret til at gå enegang og trække Danmark ud af de forholdsregler, der i fællesskab med mange andre lande er truffet over for Østrig.

Charlotte Antonsen (V):

Statsministeren vil ikke svare på, hvor længe de diplomatiske og politiske sanktioner skal vare. Det, jeg gerne vil spørge statsministeren om, er: Det er nu kommet frem, at statsministeren lægger meget stor vægt på, at det, vi gør, gør vi sammen med de øvrige EU-lande. Betyder det så, at den diplomatiske sanktion, der bestod i, at Udenrigsministeriets embedsfolk ikke kunne deltage i en middag på den østrigske ambassade, hermed er slut?

Kan statsministeren bekræfte, at embedsmænd fremover gerne må få kontakt til ambasadøren, for det ligger jo ikke inden for den erklæring, som de 14 lande vedtog. Og skyldes den sag – altså afbudet til middagen – alene det forhold, at statsministeren glemte at kontakte udenrigsministeren, før statsministeren sammen med de øvrige statsministre i EU besluttede sig for erklæringen?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Peter Skaarup: Rusland er ikke medlem af det europæiske samarbejde, Det Europæiske Fællesskab, Rusland er i en særlig situation. Der er samarbejdslinjer, men Rusland er ikke en del af det europæiske samarbejde inden for Den Europæiske Union. Det tror jeg hr. Peter

Skaarup er opmærksom på. Derfor må vi stille særlige krav til os selv som medlemmer af det samarbejde, vi nu har, og det er det, der er den reelle baggrund.

Til hr. Arne Melchior: Jeg kan bekræfte, at jeg ikke har registreret et flertal i Folketinget, der ønsker at tilkendegive over for regeringen, at regeringen bør trække sig ud af fællesskabet omkring den fælles reaktion. Det har jeg ikke registreret.

Til fru Charlotte Antonsen: Uanset det nu er »Babettes Gæstebud« eller andre hyggelige middage, ligger det ud over mine muligheder at kommentere det. Hvis der er et mere præcist spørgsmål, skal jeg gerne tage det op.

Jens Hald Madsen (V):

Jeg synes, det var meget interessant, at statsministeren sagde, at forskellen på denne her politiske aktion og Ruslandproblematikken er, at Østrig er et EU-land. Hvorfor er det her så ikke en EU-aktion?

Dette her er jo ikke en EU-aktion. Dette er en politisk aktion mellem 14 uafhængige lande, og hvis der overhovedet skulle være et sammenligningsgrundlag mellem, at Østrig var et EU-land og Rusland ikke var, så burde det da være, fordi det skulle være en EU-aktion. Hvad er forklaringen på det?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes ligesom hr. Jens Hald Madsen, at det var en utrolig interessant oplysning, statsministeren gav, om, at det afgørende for, at man træder ind i denne her situation, er, at man har at gøre med en kollega i Det Europæiske Fællesskab, altså et EU-medlem, nemlig Østrig, for det giver jo nemlig grundlag for nu endelig at få fastslået, at det her er en EU-aktion vendt imod et EU-medlemsland, og dermed må det jo også være reguleret af de spilleregler, der gælder i Det Europæiske Fællesskab.

Vil statsministeren da ikke bekræfte, at de spilleregler, der gælder i Det Europæiske Fællesskab, bygger på, at man kan dømme et land på gerninger – et land på gerninger – ikke at man kan dømme på en forventning om, hvad der måske sker engang ud i fremtiden?

Kan statsministeren ikke bekræfte, at hvis ikke man dømmer på gerninger, som man altså ikke har valgt at gøre det i forhold til Østrig, så lever vi et retsløst samfund?

Jeg har nu endda forstået, at man ud over, at man vil dømme uden gerning, så vil man også